

731

Besluit van 15 juli 1994, houdende regels betreffende verdachte dieren (Besluit verdachte dieren)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij, van 25 april 1994, no. J. 946620, Directie Juridische en Bedrijfsorganisatorische Zaken;

Gelet op Richtlijn nr. 85/511/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 18 november 1985 tot vaststelling van gemeenschappelijke maatregelen ter bestrijding van mond- en klauwzeer (PbEG L 315), Richtlijn nr. 92/40/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 19 mei 1992 tot vaststelling van communautaire maatregelen voor de bestrijding van aviaire influenza (PbEG L 167), Richtlijn nr. 92/66/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 14 juli 1992 tot vaststelling van communautaire maatregelen voor de bestrijding van de ziekte van Newcastle (PbEG L 260) en Richtlijn nr. 92/119/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 17 december 1992 tot vaststelling van algemene communautaire maatregelen voor de bestrijding van bepaalde dierziekten en van specifieke maatregelen ten aanzien van vesiculaire varkensziekte (PbEG 1993, L 62);

Gelet op de artikelen 15, vierde lid, en 111 van de Gezondheids- en welzijnswet voor dieren;

Gezien het advies van de Raad voor dierenaangelegenheden (d.d. 21 december 1993), het Landbouwschap (d.d. 23 december 1993), het Produktschap Vee en Vlees (d.d. 16 december 1993), het Produktschap voor Pluimvee en Eieren (d.d. 20 december 1993), het Produktschap voor Vis en Visprodukten (d.d. 5 januari 1994), het Bedrijfschap voor de Pluimveehandel en -industrie (d.d. 20 december 1993), het Bedrijfschap voor de Handel in Vee (d.d. 24 december 1993) en de Stichting voor Gezelschapsdieren (d.d. 23 december 1993);

De Raad van State gehoord (advies van 21 juni 1994, No. W11.94.0257);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij van 11 juli 1994, no. J. 9411031, Directie Juridische en Bedrijfsorganisatorische Zaken;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

In dit besluit wordt verstaan onder:

- a. wet: Gezondheids- en welzijnswet voor dieren;

b. aangewezen ambtenaar: degene die op grond van artikel 114, eerste lid, van de Gezondheids- en welzijnswet voor dieren is belast met de opsporing van de besmettelijke dierziekten.

Artikel 2

Dieren worden als verdachte dieren aangemerkt, indien:

- a. de aangewezen ambtenaar bij de dieren verschijnselen meent te bespeuren van een besmettelijke dierziekte of
- b. de dieren zich met zieke of verdachte dieren in dezelfde verblijfplaats bevinden of binnen de in artikel 3 genoemde termijn hebben bevonden dan wel binnen deze termijn daarmee in aanraking zijn geweest of
- c. de aangewezen ambtenaar redenen heeft om aan te nemen dat de dieren in de gelegenheid zijn geweest om te worden besmet, en de diersoort voor de desbetreffende besmettelijke dierziekte vatbaar is of
- d. de aangewezen ambtenaar, in afwijking van de onderdelen a, b en c, constateert dat runderen verdacht zijn als bedoeld in het Reglement Bestrijding Brucellose, Reglement Bestrijding Rundertuberculose en het Reglement Bestrijding Runderleukose van het Landbouwschap.

Artikel 3

De in artikel 2, onderdeel b, bedoelde termijn is bij:

- a. runderpest: 21 dagen;
- b. mond- en klauwzeer: 14 dagen;
- c. brucellose bij kleine herkauwers: 4 maanden;
- d. brucellose bij herten en kameelachtigen: 6 maanden;
- e. brucellose bij varkens: 4 maanden;
- f. tuberculose veroorzaakt *M. tuberculosis*: 2 jaar;
- g. endemische runderleukose: 2 jaar;
- h. klassieke varkenspest: 14 dagen;
- i. Afrikaanse varkenspest: 14 dagen;
- j. rabies: 6 maanden;
- k. dourine: 20 weken;
- l. kwade droes: 3 maanden;
- m. virale paardeënkefalomyelitiden: 7 dagen;
- n. infectieuze anemie: 30 dagen;
- o. miltvuur: 14 dagen;
- p. Afrikaanse paardepest: 14 dagen;
- q. vesiculaire stomatitis: 21 dagen;
- r. bovine spongiforme encefalopathie: 5 jaar;
- s. besmettelijke bovine pleuropneumonie: 4 maanden;
- t. Teschener-ziekte: 40 dagen; (besmettelijke varkensverlamming)
- u. vesiculaire varkensziekte: 28 dagen;
- v. blue tongue: 40 dagen;
- w. pest van de kleine herkauwer: 21 dagen;
- x. Rift Valley koorts: 30 dagen;
- y. schape- en geitpokken: 21 dagen;
- z. nodulaire dermatose: 28 dagen;
- aa. enzoötische hemorrhagische ziekte bij herten: 40 dagen;
- bb. vogelpest (aviaire influenza): 7 dagen;
- cc. pseudo-vogelpest (Newcastle disease): 7 dagen;
- dd. Amerikaans vuilbroed: 1 jaar;
- ee. infectieuze zalmanemie: 21 dagen;
- ff. infectieuze hematopoïetische necrose: 14 dagen;
- gg. virale hemorrhagische septikemie: 14 dagen;
- hh. andere dan in de onderdelen a tot en met gg genoemde besmettelijke dierziekten die ter uitvoering van door de Europese Gemeenschap

vastgestelde verplichtingen bestreden moeten worden: de door Onze Minister vastgestelde termijn.

Artikel 4

1. Dieren die op grond van artikel 2, onderdeel a, als verdachte dieren worden aangemerkt blijven verdacht totdat de aldaar bedoelde verschijnselen hebben opgehouden te bestaan of de aangewezen ambtenaar de overtuiging heeft verkregen, dat de dieren niet aan een besmettelijke dierziekte lijden.

2. Runderen die op grond van artikel 2, onderdeel d, als verdachte runderen worden aangemerkt blijven verdacht zolang de runderen verdacht zijn als bedoeld in het Reglement Bestrijding Brucellose, Reglement Bestrijding Rundertuberculose en het Reglement Bestrijding Runderleukose van het Landbouwschap.

Artikel 5

1. Dieren die op grond van artikel 2, onderdelen b of c, als verdacht worden aangemerkt, blijven verdacht gedurende een periode van:

- a. 21 dagen bij runderpest;
- b. 21 dagen bij mond- en klauwzeer;
- c. 21 dagen bij brucellose bij kleine herkauwers, herten en kameelachtigen en varkens;
- d. 3 maanden bij tuberculose veroorzaakt door *M. tuberculosis*;
- e. 1 jaar bij endemische runderleukose;
- f. 35 dagen bij klassieke varkenspest;
- g. 21 dagen bij Afrikaanse varkenspest;
- h. 6 maanden bij rabies;
- i. 20 weken bij dourine;
- j. 2 maanden bij kwade droes;
- k. 21 dagen bij virale paardeëncefalomyelitiden;
- l. 30 dagen bij infectieuze anemie;
- m. 14 dagen bij miltvuur;
- n. 21 dagen bij Afrikaanse paardepest;
- o. 21 dagen bij vesiculaire stomatitis;
- p. 4 maanden bij bovine spongiforme encefalopathie;
- q. 14 dagen bij besmettelijke bovine pleuropneumonie;
- r. 40 dagen bij Teschener-ziekte; (besmettelijke varkensverlamming)
- s. 28 dagen bij vesiculaire varkensziekte;
- t. 40 dagen bij blue tongue;
- u. 21 dagen bij pest van de kleine herkauwer;
- v. 30 dagen bij Rift Valley koorts;
- w. 21 dagen bij schape- en geitpokken;
- x. 28 dagen bij nodulaire dermatose (lumpy skin disease);
- y. 40 dagen bij enzoötische hemorragische ziekte bij herten;
- z. 21 dagen bij vogelpest (aviaire influenza);
- aa. 21 dagen bij pseudo-vogelpest (Newcastle disease);
- bb. 1 maand bij Amerikaans vuilbroed;
- cc. 6 maanden bij infectieuze zalmanemie;
- dd. 6 maanden bij infectieuze hematopoïetische necrose;
- ee. 6 maanden bij virale hemorragische septikemie;
- ff. de door Onze Minister vastgestelde periode bij andere dan de in de onderdelen a tot en met ee genoemde besmettelijke dierziekten die ter uitvoering van door de Europese Gemeenschap vastgestelde verplichtingen bestreden moeten worden.

2. De in het eerste lid bedoelde periode vangt aan op de dag waarop de dieren naar het oordeel van de aangewezen ambtenaar voor het laatst in de gelegenheid zijn geweest om te worden besmet.

3. In afwijking van het eerste lid kan de aangewezen ambtenaar bepalen

dat de dieren die op grond van artikel 2, onderdelen b of c, als verdacht worden aangemerkt, verdacht blijven gedurende een andere dan de aldaar genoemde periode.

Artikel 6

Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit verdachte dieren.

Artikel 7

Dit besluit treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 15 juli 1994

Beatrix

De Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij,
P. Bukman

Uitgegeven de *achttiende* oktober 1994

De Minister van Justitie,
W. Sorgdrager

Het advies van de Raad van State wordt niet openbaar gemaakt op grond van het bepaalde in artikel 25a, vijfde lid jo. vierde lid, onder b, van de Wet op de Raad van State

NOTA VAN TOELICHTING

Paragraaf 1: Algemeen

Hoofdstuk II, afdeling 3, van de Gezondheids- en welzijnswet voor dieren (GWWD) bevat de maatregelen die door de Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij of door een door hem aangewezen ambtenaar genomen kunnen worden ter bestrijding van de in de Regeling aanwijzing besmettelijke dierziekten aangewezen dierziekten. Voornoemde regeling is vastgesteld krachtens artikel 15 GWWD.

Deze maatregelen kunnen in veel gevallen worden genomen ten aanzien van zowel zieke als verdachte dieren. Als voorbeeld kan hierbij een aantal maatregelen uit artikel 22 GWWD genoemd worden, zoals het afzonderen, merken en doden van zieke en verdachte dieren. Ingevolge artikel 29 GWWD is de houder van een ziek of verdacht dier verplicht er voor zorg te dragen dat dit dier zijn verblijfplaats niet verlaat.

Wanneer een verdacht dier in het kader van de dierziektenbestrijding wordt gedood, heeft de eigenaar ingevolge artikel 86, tweede lid, onderdeel a, GWWD recht op een tegemoetkoming in de schade.

Gelet op het bovenstaande is het relevant te weten in welke gevallen een dier als verdacht dient te worden aangemerkt.

Een dier is volgens de definitie uit artikel 1 GWWD verdacht indien het overeenkomstig artikel 15, vierde lid, GWWD gevaar oplevert voor de verspreiding van een krachtens artikel 15, eerste lid, GWWD aangewezen besmettelijke dierziekte.

Ingevolge artikel 15, vierde lid, GWWD dient bij algemene maatregel van bestuur bepaald te worden wanneer dieren als verdachte dieren moeten worden aangemerkt. In het onderhavige besluit wordt hieraan uitvoering gegeven.

Het besluit dient ter vervanging van het op de Veewet gebaseerde Besluit van 25 april 1922 (Stb. 220) hetgeen grotendeels van gelijke strekking is.

Paragraaf 2: Artikelsgewijze toelichting

In artikel 2 van het onderhavige besluit zijn conform artikel 15, vierde lid, GWWD de criteria weergegeven op grond waarvan een dier als verdacht dient te worden beschouwd. In de artikelen 3, 4 en 5 worden deze criteria uitgewerkt.

Dieren worden als verdacht aangemerkt indien de op grond van artikel 114, eerste lid, GWWD aangewezen ambtenaar, die belast is met de opsporing van besmettelijke dierziekten, bij de dieren verschijnselen meent te bespeuren van een besmettelijke dierziekte of indien deze ambtenaar redenen heeft om aan te nemen dat de dieren in de gelegenheid zijn geweest om te worden besmet.

Bij het laatstgenoemde criterium dient onder andere gedacht te worden aan de dieren die ingeënt zijn. Deze dieren vertonen immers ten gevolge van de inenting geen ziekteverschijnselen, maar kunnen in sommige gevallen wel drager van de ziekteverwekker zijn. Tevens kunnen hieronder worden begrepen de dieren waarvan de status onbekend is, doordat ze niet geïdentificeerd en geregistreerd zijn. Een dier dat vatbaar is voor een besmettelijke dierziekte wordt ingevolge artikel 2 als verdacht aangemerkt indien het zich met een aan deze besmettelijke dierziekte lijdend dier of met een verdacht dier in dezelfde verblijfplaats bevindt of binnen een bepaalde termijn bevonden heeft of binnen die termijn daarmee in aanraking is geweest.

Voordat een dier verdacht of besmet is verklaard, heeft het namelijk gedurende een bepaalde tijd andere dieren die zich in de nabijheid bevonden kunnen besmetten. De dieren die zich gedurende deze periode in de nabijheid van het verdachte of besmette dier hebben bevonden, worden dan eveneens als verdachte dieren aangemerkt.

In artikel 3 wordt bij een aantal van de op grond van artikel 15, eerste lid, GWWD aangewezen dierziekten de termijn weergegeven gedurende welke een dier andere dieren kan besmetten voorafgaande aan het moment dat de eerste klinische verschijnselen opgemerkt hadden kunnen worden. Deze termijn komt veelal overeen met de minimale incubatietijd.

De termijn is weergegeven bij de dierziekten ten aanzien waarvan EG-bestrijdingsrichtlijnen bestaan, zoals runderpest, mond- en klauwzeer en infectieuze zalmanemie. Op grond van deze bestrijdingsrichtlijnen is op communautair niveau voorgeschreven welke maatregelen de lid-staten bij uitbraak van de dierziekte waar de richtlijn betrekking op heeft, moeten nemen.

De bestrijdingsmaatregelen uit hoofdstuk II, afdeling 3, GWWD dienen in dat geval genomen te worden. Voor de toepassing van deze afdeling en voor het bepalen van de hoogte van de schadeloosstelling is het ten aanzien van deze dierziekten relevant te weten wanneer dieren verdacht zijn. Hierbij kan het criterium dat in artikel 3 wordt uitgewerkt een rol spelen en om deze reden zijn in dit artikel deze dierziekten opgenomen.

Tevens is deze termijn in artikel 3 weergegeven bij een aantal aangewezen besmettelijke dierziekten waarvoor op communautair niveau geen bestrijdingsmaatregelen zijn voorgeschreven, maar waarbij nationaal wel tot bestrijding zal worden overgegaan (zoals bij rabies, miltvuur en dourine).

Naar verwachting zullen ten aanzien van de overige op grond van artikel 15, eerste lid, aangewezen besmettelijke dierziekten de bestrijdingsmaatregelen uit afdeling 3 van hoofdstuk II van de GWWD vooralsnog niet toegepast behoeven te worden, met uitzondering van de aangifteplicht uit artikel 19 GWWD. Om deze reden is in artikel 3 van het onderhavige besluit ten aanzien van deze dierziekten de termijn niet weergegeven.

De ziekten runderbrucellose, rundertuberculose en endemische runderleukose bij runderen worden onder de Veewet in autonomie bestreden door het Landbouwschap. Teneinde te kunnen voldoen aan de EG-verplichtingen met betrekking tot runderbrucellose, rundertuberculose en endemische runderleukose zijn deze ziekten krachtens artikel 15, eerste lid, GWWD aangewezen. Dientengevolge wordt de bestrijding van deze dierziekten onder de exclusieve werking van deze wet gebracht en is er geen ruimte meer voor autonome regelgeving van de schappen hieromtrent. Na overleg met de schappen is besloten dat een wetsvoorstel tot wijziging van de GWWD voorbereid zal worden, waardoor het vaststellen van autonome verordeningen op het gebied van de dierziektenbestrijding weer mogelijk wordt. De bestrijding van deze dierziekten wordt vooralsnog gedeeltelijk in medebewind opgedragen aan het Landbouwschap. De criteria voor het als verdacht aanmerken van dieren kunnen ingevolge artikel 15, vierde lid, GWWD echter alleen bij algemene maatregel van bestuur vastgesteld worden. Dientengevolge wordt in artikel 2, onderdeel d, van het onderhavige besluit aangegeven wanneer runderen verdacht worden gevaar op te leveren voor verspreiding van de drie aangewezen runderziekten, waarbij wordt verwezen naar de reglementen van het Landbouwschap. Deze criteria betreffen een aanvulling op de overige in artikel 2 genoemde. Dit wordt veroorzaakt door het feit dat runderen met betrekking tot deze runderziekten op andere gronden verdacht dienen te worden verklaard.

Een dier wordt gedurende een bepaalde periode als verdacht aangemerkt.

Deze periode heeft een begin en een eind. Een dier dat als verdacht is aangemerkt omdat de aangewezen ambtenaar daaraan verschijnselen van een besmettelijke dierziekte meent te bespeuren, blijft ingevolge artikel 5 verdacht totdat de aangewezen ambtenaar daaraan geen kentekenen meer meent te bespeuren van een besmettelijke dierziekte of hij anderszins de overtuiging heeft verkregen dat het dier niet aan een besmettelijke dierziekte lijdt, bijvoorbeeld door de resultaten van het epizoötiologisch- of laboratoriumonderzoek.

Met betrekking tot het dier dat op grond van artikel 2, onderdelen b of c als verdacht is aangemerkt, is in artikel 5 van het onderhavige besluit per dierziekte een periode weergegeven betreffende de duur van de verdenking.

Afhankelijk van de omstandigheden van het geval kan de ambtenaar deze periode verkorten of verlengen, bijvoorbeeld ten gevolge van de uitslag van laboratoriumonderzoek. Met betrekking tot een aantal dierziekten is aangesloten bij de in artikel 9 van Richtlijn nr. 92/119/EEG genoemde termijn.

Het verdacht verklaren van een dier heeft tot gevolg dat het gebouw of terrein waar het dier zich bevindt tevens van besmetting verdacht kan worden verklaard door het plaatsen van een kenteken. Ingevolge artikel 25 GWWD mogen dan bepaalde dieren, produkten of voorwerpen niet meer van of naar het verdachte gebouw of terrein worden vervoerd. De schade die hierdoor voor een bedrijf ontstaat behoort tot het bedrijfsrisico en komt niet voor vergoeding door de rijksoverheid in aanmerking. Het spreekt voor zich dat de periode van verdenking nooit langer zal duren dan nodig om zeker te zijn dat een gebouw of terrein niet besmet is.

Op grond van artikel 24 van de GWWD stelt de aangewezen ambtenaar aan de hand van het onderhavige besluit in het concrete geval het tijdstip vast waarop de verdenking is ontstaan alsmede het tijdstip waarop deze verdenking eindigt. Deze tijdstippen worden schriftelijk ter kennis van de houder van het betreffende dier gebracht. Dit artikel betreft de administratieve toepassing van het onderhavige besluit, zodat de houder van het betreffende dier van de verdenking op de hoogte is. Het bepalen van het moment waarop de verdenking ontstaat, is tevens van belang voor het vaststellen van de schadeloosstelling welke gegeven kan worden voor dieren die door de Staat worden overgenomen.

Paragraaf 3: Aanvulling op grond van EG-regelgeving

Gelet op artikel 10 van Richtlijn nr. 90/425/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautaire handelsverkeer in bepaalde levende dieren en produkten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt (PbEG L 224) is het mogelijk dat met betrekking tot andere dan de in de artikelen 3 en 5 genoemde dierziekten, al dan niet op grond van een EG-beschikking, bestrijdingsmaatregelen toegepast moeten worden ter vrijwaring van andere lid-staten van de insleep van deze dierziekten vanuit Nederland.

Alsdan zullen met betrekking tot deze dierziekten (een aantal van) de bestrijdingsmaatregelen van hoofdstuk II, afdeling 3, GWWD moeten worden toegepast, waarbij het relevant is te weten wanneer dieren als verdacht moeten worden aangemerkt.

Hierbij kan het criterium dat in artikel 3 wordt uitgewerkt tevens een rol spelen, evenals de duur van de verdenking die in artikel 5 wordt weergegeven.

In dat geval kan de Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij op grond van de artikelen 3, onderdeel hh, en 5, onderdeel ff, de benodigde termijn of periode vaststellen, zodat zo spoedig mogelijk aan de in de EG-beschikking voorgeschreven bestrijdingsmaatregelen uitvoering gegeven kan worden. Deze delegatie aan de Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij is in afwijking van artikel 15, vierde lid, GWWD, gelet op artikel 111 GWWD, mogelijk aangezien het de uitvoering van door de EG vastgestelde verplichtingen betreft.

Paragraaf 4: Financiële gevolgen en advisering

Uit dit besluit vloeien geen financiële gevolgen voor de rijksoverheid voort. Pas wanneer een verdacht dier wordt gedood kan de eigenaar ingevolge artikel 86, eerste lid, onderdelen a en c, GWWD in aanmerking komen voor een tegemoetkoming in de schade.

Ingevolge artikel 110, vierde lid, GWWD is het besluit voor advies gestuurd naar de Raad voor dierenaangelegenheden, het Landbouwschap, het Produktschap Vee en Vlees, het Produktschap voor Pluimvee en Eieren, het Produktschap voor Vis en Visproducten, het Bedrijfschap voor de Pluimveehandel- en industrie, het Bedrijfschap voor de Handel in Vee en de Stichting voor Gezelschapsdieren. Deze adviseerende instanties hebben aangegeven met het besluit te kunnen instemmen.

De Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij,
P. Bukman

Transponeringtabel

Regelgeving EG	Besluit verdachte dieren
Artikel 8, tweede lid, van Richtlijn nr. 85/511/EEG van de Raad van 18 november 1985 tot vaststelling van gemeenschappelijke maatregelen ter bestrijding van mond- en klauwzeer (PbEG L 315)	Artikel 5
Artikel 8, derde lid, van Richtlijn nr. 92/40/EEG van de Raad van 19 mei 1992 tot vaststelling van communautaire maatregelen voor de bestrijding van aviaire influenza (PbEG L 167)	Artikel 5
Artikel 8, derde lid, van Richtlijn nr. 92/66/EEG van de Raad van 14 juli 1992 tot vaststelling van communautaire maatregelen voor de bestrijding van de ziekte van Newcastle (PbEG L 260)	Artikel 5
Artikel 9, derde lid, van Richtlijn nr. 92/119/EEG van de Raad van 17 december 1992 tot vaststelling van algemene communautaire maatregelen voor de bestrijding van bepaalde dierziekten en van specifieke maatregelen ten aanzien van de vesiculaire varkensziekte (PbEG 1993, L 62)	Artikel 3 en 5